Dosarul nr. 3a-9/2024
2-22094731-02-3a-02012024
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Tatiana Avasiloaie

D E C I Z I E

26 februarie 2025 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Andrei Cașcaval şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelul declarat de avocatul Dorin Melinteanu în interesele SRL "BIOX COMERȚ" împotriva* hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 iunie 2023, în cauza civilă la acțiunea înaintată de SRL "BIOX-COMERȚ" împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea înștiințării și a răspunsurilor,

c o n s t a t ă:

La data de 04.07.2022, SRL "BIOX-COMERȚ" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a R. Moldova cu privire la anularea înștiințării Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani mun. Chișinău nr.***** și a răspunsului nr.*****, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.*****.

În motivarea acțiunii, reclamanta notează că, prin înștiințarea nr. ***** "BIOX-COMERŢ" SRL a fost informată că în urma solicitării Direcţiei stabilirea pensiei şi alocaţiilor CTAS Şoldăneşti, în legătură cu stabilirea pensiei pentru limita de vârstă a domnului Greabco Ivan, dat fiind faptul că lipsesc achitările contribuţiilor de asigurări sociale în extrasul de cont a persoanei, a fost ridicat suportul de hârtie Declaraţia Forma 4-BASS prezentată de entitatea "BIOX-COMERŢ" SRL, pentru perioada anului 2008/T III, s-a depistat că declaraţia nu a fost introdusă în sistemul informational de către specialistul CTAS.

Menționează că, la data de 22.03.2022, entitatea „BIOX-COMERŢ" SRL a depus o cerere către CNAS, CTAS sector Râşcani, mun. Chișinău, solicitând decizia/hotărârea CNAS, CTAS sector Râşcani în baza căreia s-a efectuat calculul sumelor stabilite.

Relevă că, prin Răspunsul CTAS, sector Râşcani, mun. Chișinău nr. *****, a fost informată că calculul sumelor efectuate au fost introduse în sistemul de evidență al CNAS în baza declaratiei Forma 4-BASS, pentru perioada an 2008 T III, prezentată

de către persoana responsabilă a entităţii ”BIOX-COMERŢ” SRL, prezentată la casa teritorială de asigurări sociale sect. Râşcani.

Astfel, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sector Râşcani, mun. Chişinău a emis următoarele acte administrative individuale ilegale defavorabile în privinţa SRL ”Biox-Comerţ”: înştiinţarea nr. ***** şi răspunsul nr. ***** emise de Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Râşcani.

Reține că, la 17.05.2022 actele enunțate au fost contestate cu cerere prealabilă, astfel, solicitându-se anularea lor, iar prin decizia CNAS RM de soluţionare a cererii prealabile nr. *****, cererea prealabilă a fost respinsă pe motivul că înştiinţarea nr. ***** nu este un act administrativ individual defavorabil.

Cu referire la definiția de obligaţie fiscală reglementată de art. 129 alin. (6) Cod Fiscal și art. 30 alin.2 lit. a) din Legea 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale, art. 169 alin. (1), art. 170, art. 173, art. 178 alin. (3) Cod fiscal, punctează că, de la 15.10.2008, data depunerii de către entitatea SRL ”BIOX-COMERŢ” a declaraţiei Forma 4-BASS pe suport de hârtie şi care nu a fost introdusă în sistemul informațional de către specialistul CTAS, şi până la data expedierii înștiințării nr. ***** privind necesitatea achitării contribuțiilor, au trecut peste 14 (patrusprezece) ani. Or, art. 193 din Codul fiscal, indică că, condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sânt: a) existenta restanţei, ţinându-se cont de prevederile art. 252; b) neexpirarea termenelor de prescripţie stabilite în prezentul cod: c) necontestarea faptului de existenţă a restanţei şi mărimii ei în cazurile prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. c) şi d); d) contribuabilul nu se află în procedură de lichidare (dizolvare) sau în proces de insolvabilitate conform prevederilor legislaţiei în vigoare. Totodată, art. 265 alin. (1) Cod fiscal, prevede dacă determinarea obligaţiei fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanţa judecătorească, însă numai în cazul în care acţiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanţei judecătoreşti au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligaţiei fiscale.

În acest sens, consideră că, obligaţiile fiscale puse în sarcina SRL „BIOX-COMERŢ”, comunicate prin înştiinţarea nr. *****, sunt prescrise de drept, iar executarea lor silită, este ilicită. Or, conform art. 8 alin. (1) lit. b), h) şi i) Cod fiscal, contribuabilul are dreptul: b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi a persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora; h) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislaţia fiscală; i) să beneficieze de facilităţile fiscale, la care are dreptul conform legislaţiei fiscale, pe perioada fiscală în care a întrunit toate condiţiile stabilite.

Totodată, remarcă că, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489/1999, colectarea contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, controlul corectitudinii calculării şi virării lor în termen la bugetul asigurărilor sociale de stat se efectuează de către Serviciului Fiscal

de Stat în conformitate cu drepturile atribuite acestuia şi în modul stabilit de legislaţia fiscală, însă, Legea nr. 489/1999 nu conţine anumite prevederi referitoare la termenul de prescripţie aferente contribuţiilor de asigurări sociale.

Concomitent, invocă că, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 1593/2002, evidenţa şi controlul corectitudinii calculării şi a virării în termen în fondurile obligatorii de asistenţă medicală a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală în cotă procentuală la salariu şi la alte recompense, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală incluse în componenţa impozitului unic prevăzut de Legea nr.77/2016 cu privire la parcurile pentru tehnologia informaţiei, precum şi încasarea penalităţilor şi aplicarea sancţiunilor financiare se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, luând în considerare faptul că, odată cu calcularea şi virarea impozitului pe venit din salariu și din alte recompense are loc şi calcularea şi retinerea PAM şi contribuţiilor de asigurări sociale, precum şi faptul că, pentru nerespectarea modului de calcul al sumelor respective, se aplică sancţiunile prevăzute de Codul fiscal, efectuarea controlului privind determinarea corectitudinii calculării şi declarării PAM şi contribuţiilor de asigurări sociale stabilite în cotă procentuală se va efectua pentru o perioadă de prescripţie similară impozitelor şi taxelor.

Reclamanta notează că, potrivit art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, la caz, actele contestate constituie acte administrative individuale defavorabile, deoarece impun cumulativ obligaţii şi afectează drepturile patrimoniale ale SRL ”BIOX-COMERŢ”, iar, argumentul pârâtului precum că, actele contestate nu sunt acte administrative individuale defavorabile este eronat şi bazat pe concepţii stereotipice din Legea contenciosului administrativ. După cum rezultă din prevederile art. 10 alin. (1) Codul administrativ, act administrativ este orice altă măsura întreprinsă de autoritatea publică, adică nu contează denumirea actului, dar natura acestuia.

În sensul dat, susține că, în esență legalitatea/ilegalitatea actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni: 1) legalitatea/ilegalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanțial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil; 2) legalitatea/ilegalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual, inclusiv principiul securităţii juridice (art. 30 Codul administrativ). Prin urmare, în speţă, ambele dimensiuni ale legalității actului administrativ individual au fost încălcate.

Astfel, conchide că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sector Râșcani, mun. Chișinău în calitate de autoritate publică, urma să inițieze o procedură administrativă în cadrul căreia să fie efectuată cercetarea din oficiu, cu respectarea garanțiilor procedurale față de SRL „BIOX-COMERŢ”.

Opinează că, în esență, autoritatea publică emitentă, la caz, a făcut abstracție totală de prevederile art. 6, art. 69, art. 22, art. 85 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 28 alin.

(1), art. 29, art. 30, art. 35, art. 68 lit. a), art. 81 alin. (1), art. 3, art. 31, art. 118 alin. (1)-(3), art. 70 alin. (1), art. 92, art. 94, art. 139 alin. (4), art. 140 Cod administrativ.

Or, raportând actele emise, la prevederile legale pre-notate, se denotă că prescripțiile contestate nu respectă exigențele legale privind motivarea, iar prin urmare, reprezintă acte administrative individuale ilegale.

Inter alia, reliefează că actele administrative individuale contestate, contravin principiului securității juridice, încrederii publice şi puterii lucrului decis şi caracterului obligatoriu şi cert și în acest sens, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 iunie 2023, s-a respins acțiunea în contencios administrativ, înaintată de SRL ”BIOX-COMERȚ” împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea înștiințării și a răspunsurilor.

În dezacord cu soluția primei instanțe la data de 05.07.2023, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, avocatul Dorin Melinteanu, în interesele apelantei SRL ”BIOX-COMERȚ” a depus apel nemotivat, iar la data de 19.01.2024 a fost depusă partea motivată a apelului, prin care apelanta a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Consecvent, Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de SRL ”BIOX-COMERȚ”, a fost depusă în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelanta își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care aceasta urmează a fi judecată în fond.

Prin cererea de apel înaintată, *apelanta SRL ”BIOX-COMERȚ”* a reiterat poziția expusă prin cererea de chemare în judecată, invocând că, prima instanță eronat a conchis asupra netemeiniciei alegațiilor reclamantei, motiv din care, hotărârea primei instanțe este pasibilă anulării integrale.

Menționează că, art. 129 alin. (6) Cod Fiscal, definește noțiunea de obligație fiscală ca fiind obligația contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală și contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) și/sau amendă.

Reține că, potrivit art. 30 alin.(2) lit. a) din Legea 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale, în sensul stingerii obligațiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, noțiunile utilizate în legislația fiscală semnifică: a) obligație fiscală - contribuțiile de asigurare socială de stat, alte sume impuse spre plată contribuabililor în bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și sumele majorărilor de întârziere (penalităților) și amenzilor aplicate pentru încălcarea legislației care stabilește aceste obligații.

Notează apelanta că, art. 169 alin. (1) Cod fiscal prevede că, obligația fiscală se naște în momentul apariției circumstanțelor stabilite de legislația fiscală, ce prevăd stingerea ei. Conform art. 170 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită. Totodată, potrivit art. 173 Cod fiscal, dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligația fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripție în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge si obligația fiscală a contribuabilului. Stingerea obligației fiscale în urma survenirii termenelor de prescripție se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuții de administrare fiscală care administrează obligația fiscală respectivă. Or, în corespundere cu prevederile art. 178 alin. (3) Cod fiscal, dată a stingerii obligației fiscale prin prescripție este considerată prima zi după data în care a expirat termenul de prescripție.

În această ordine de idei, învederează că de la 15.10.2008, data depunerii de către entitatea SRL ”Biox-Comerț” a declarației Forma 4-BASS pe suport de hârtie și care nu a fost introdusă în sistemul informațional de către specialistul CTAS și până la data expedierii înștiințării Nr. ***** privind necesitatea achitării contribuțiilor, s-au scurs peste 14 ani. Or, art. 193 Cod fiscal, indică că, condițiile declanșării executării silite a obligației fiscale sânt: a) existenta restanței, ținându-se cont de prevederile art. 252; b) neexpirarea termenelor de prescripție stabilite în prezentul cod: c) necontestarea faptului de existență a restanței și mărimii ei în cazurile prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. c) și d); d) contribuabilul nu se află în procedură de lichidare (dizolvare) sau în proces de insolvabilitate conform prevederilor legislației în vigoare.

Totodată, art. 265 alin. (1) Cod fiscal, prevede că, dacă determinarea obligației fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat, în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanța judecătorească, însă numai în cazul în care acțiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanței judecătorești au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale.

Consideră că, obligațiile fiscale puse în sarcina SRL „BIOX-COMERȚ” comunicate prin înștiințarea Nr. *****, sânt prescrise de drept, iar executarea lor silită, este ilicită.

Precizează apelanta că, una din atribuțiile Serviciului Fiscal de Stat în domeniul administrării fiscale este și efectuarea controlului fiscal, precum și a controlului asupra calculării corecte și a virării în termen a CAS și PAM, dar și aplicarea sancțiunilor pentru încălcarea prevederilor legale referitoare la calcularea acestora (art. 134 alin. (2) pct. 14) și 14^1) CF). Totodată, art.214 alin. (4) CF, prevede că SFS supune controlului fiscal activitatea contribuabilului pentru o perioadă ce nu depășește termenele de prescripție, stabilite la art. 264 din același Cod, pentru determinarea obligației fiscale. Termenul de prescripție pentru aceasta este reglementat de art.264 din CF.

Astfel, obligațiile fiscale (impozitele, taxele, majorările de întârziere, sancțiunile fiscale aferente acestora sau neaferente unor impozite și taxe concrete) pot fi determinate de către contribuabil și SFS sau alte organe cu atribuții de administrare fiscală în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata obligațiilor (sau din data săvârșirii încălcării), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale.

Atrage atenția la reglementările art. 35 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489/1999, colectarea CAS, controlul corectitudinii calculării și virării lor în termen la BASS se efectuează de către SFS în conformitate cu drepturile atribuite acestuia și în modul stabilit de legislația fiscală.

Luând în considerare faptul că, odată cu calcularea și virarea impozitului pe venit din salariu și din alte recompense are loc și calcularea și reținerea PAM și CAȘ, precum și faptul că, pentru nerespectarea modului de calcul al sumelor respective, se aplică sancțiunile prevăzute de Codul fiscal, efectuarea controlului privind determinarea corectitudinii calculării și declarări PAM și CAS stabilite în cotă procentuală se va efectua pentru o perioadă de prescripție similară impozitelor și taxelor.

Constată că, actele contestate, sânt acte administrative individuale defavorabile, deoarece impun cumulativ obligații și afectează drepturile patrimoniale ale SRL ”BIOX-COMERȚ”, argumentul pârâtului precum că, actele contestate nu sunt acte administrative individuale defavorabile, este eronat și bazat pe concepții stereotipice din Legea contenciosului administrativ.

În aceste circumstanțe, indică că, hotărârea urmează a fi casată, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

Fiind notificat despre cererea de apel depusă de SRL ”Biox-Comerț”, intimata Casa Națională de Asigurări Sociale prin referința depusă la data de 07.02.2024 a solicitat respingerea apelului și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În ședința de judecată, părțile nu s-au prezentat, Colegiul considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora, procedura de citare legală fiind respectată.

Studiind materialele cauzei şi analizând argumentele apelului prin prisma actelor şi circumstanţelor cauzei, raportate la dispoziţiile legale incidente cauzei, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră apelul admisibil, însă neîntemeiat, acesta urmând a fi respins, cu menţinerea hotărârii primei instanţe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169-171.

În acord cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Conform practicii CEDO, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Instanța de apel remarcă că, potrivit art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. (2) Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual

Art. 11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor

materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Colegiul mai indică că, potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Din actele cauzei şi ale dosarului administrativ, Colegiul constată următoarea stare de fapt:

Prin înştiinţarea nr. *****, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Râşcani, a fost informat „Biox-Comerţ” SRL despre faptul că, în urma solicitării Direcţiei stabilirea pensiei şi alocaţiilor CTAS Şoldăneşti, în legătură cu stabilirea pensiei pentru limită de vârstă a dl Greabco Ivan, dat fiind faptul că lipsesc achitările contribuțiilor de asigurări sociale în extrasul de cont al persoanei, a fost ridicat suportul de hârtie Declaraţia Forma 4 BASS, prezentată de către entitatea „Biox-Comerţ” SRL, CNAS 9206078, pentru perioada anului 2008/T III, unde s-a depistat că declaraţia nu a fost introdusă în sistemul informaţional de către specialistul CTAS. Actualmente întreprinderea nu înregistrează supraplata necesară cu suma declarată. Totuşi pentru a nu prejudicia drepturile persoanelor asigurate la stabilirea prestaţiilor sociale, darea de seamă urmează a fi introdusă, angajatorul find informat prin intermediul telefonic despre necesitatea achitării contribuţiilor (f.d.16).

La data de 22.03.2022, la CTAS sect. Râşcani a fost înregistrată cu nr. 1715 cererea „BIOX-COMERŢ” SRL, prin care s-a solicitat prezentarea deciziei şi/sau hotărârii, în baza căreia s-a efectuat calculul sumelor stabilite conform înștiințării nr. ***** (f.d.17).

Colegiul menționează că, prin scrisoarea CTAS sect. Râşcani nr. *****, „BIOX-COMERT” SRL a fost informată că calculul sumelor efectuate au fost introduse în sistemul de evidenţă al CNAS în baza declarației Forma 4-BASS pentru perioada anului 2008 T/III, prezentată la casa teritorială de către persona responsabilă a entităţii „BIOX-COMERŢ” SRL (f.d.18).

Astfel, la data de 18.05.2022 şi 24.05.2022, la CNAS au fost înregistrate cu nr. 1027/22 şi nr. 1066/22, cererile prealabile înaintate de către „BIOX-COMERȚ” SRL prin care s-a solicitat anularea înștiințării nr. ***** şi a răspunsului nr. ***** emise de CTAS sect. Râşcani (f.d.22-24).

Potrivit răspunsului CNAS nr. *****, rezultă că înştiinţarea/scrisoarea emisă de CTAS sect. Râşcani nu reprezintă act administrativ individual defavorabil în sensul art. 10 şi art. 11 Cod Administrativ, respectiv nu există temei de examinare a cererii prealabile conform prevederilor art. 167 Cod administrativ (f.d.20-21).

În circumstanțele descrise, reclamanta ”BIOX-COMERȚ” SRL a depus prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând anularea înștiințării Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani mun. Chișinău nr.***** și a răspunsului nr.*****, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.*****.

Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate de către reclamantă, acțiunea fiind respinsă.

Ne fiind de acord cu soluția primei instanțe, SRL ” BIOX-COMERȚ” a contestat-o cu apel, invocând argumentele enumerate mai sus.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

În acest context, Colegiul menționează că, în acord cu reglementările legale, statuate la art. art. 3 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999, Sistemul public de asigurări sociale (denumit în continuare sistem public) se organizează şi funcţionează având ca principii de bază: a) principiul unicităţii, potrivit căruia statul organizează şi garantează sistemul public bazat pe aceleaşi norme de drept; b) principiul egalităţii, care asigură tuturor participanţilor la sistemul public - contribuabili şi beneficiari - un tratament nediscriminatoriu în ceea ce priveşte drepturile şi obligaţiile prevăzute de lege; c) principiul solidarităţii sociale, inter şi intrageneraţii, conform căruia participanţii la sistemul public îşi asumă conştient şi

reciproc obligaţii şi beneficiază de dreptul pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor sociale prevăzute de lege; d) principiul obligativităţii, potrivit căruia persoanele fizice şi juridice au, conform legii, obligaţia de a participa la sistemul public; drepturile de asigurări sociale se exercită corelativ îndeplinirii obligaţiilor; e) principiul contributivităţii, conform căruia; drepturile de asigurări sociale se cuvin pe temeiul contribuţiilor de asigurări sociale plătite; f) principiul repartiţiei, potrivit căruia resursele bugetului asigurărilor sociale de stat se redistribuie pentru plata obligaţiilor ce revin sistemului public, conform legii; g) principiul autonomiei, potrivit căruia sistemul public se administrează de sine stătător, pe baza legii; h) principiul imprescriptibilităţii, potrivit căruia dreptul la pensie nu se prescrie; i) principiul incesibilității, potrivit caruia dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parţial.

În temeiul art. 17 alin. (1) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999, în sistemul public sânt contribuabili, după caz: a) asiguraţii care datorează contribuţii individuale de asigurări sociale; și b) angajatorii.

În conformitate cu art. 20 alin. (1) din Legeapre-notată, calculul şi plata contribuţiei de asigurări sociale datorate de asiguraţii angajaţi cu contract individual de muncă şi de angajatorul acestora se fac lunar de către angajator.

Colegiul consideră necesar de a specifica că, sistemul public de asigurări sociale se organizează şi funcţionează, având ca principii de bază, conform art. 3 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999, printre care principiul obligativității, potrivit căruia persoanele fizice şi juridice au, conform legii, obligația de a participa la sistemul public; drepturile de asigurări sociale se exercită corelativ îndeplinirii obligațiilor și principiul contributivității, conform căruia drepturile de asigurări sociale se cuvin pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul relevă că, prin scrisoarea nr. *****, CNAS a comunicat entității reclamante/apelante că, potrivit Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2008, nr. 271/2007, plătitorii la bugetul asigurărilor sociale de stat prezintă trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului de gestiune subdiviziunilor teritoriale ale CNAS declaraţii privind calcularea şi utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii (Forma 4BASS) şi Declarațiile persoanelor asigurate anuale (Forma REV 5), până la 25 martie a următorului an de gestiune conform modelului elaborat de CNAS. Contribuția de asigurări sociale de stat obligatorii se datorează de la data încadrării în una din situațiile prevăzute la art. 4 a Legii 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale. Indicăm că SRL „BIOX-COMERŢ”, cod fiscal 1003600029207, a prezentat declarațiile sus- menționate la data de 15.10.2008 (Forma 4BASS) şi respectiv la data 14.04.2009 (Forma REV 5). La momentul prelucrării informației din Dările de seamă, a fost înscrisă în sistemul de evidență al CNAS doar Declarațiile persoanei asigurate anuale (Forma REV 5). Cetățeanul Greabco Ivan, angajat în anul 2008 al SRL „BIOX-COMERŢ” a depus cerere pentru stabilirea pensiei. La

momentul analizei drepturilor pentru stabilirea pensiei acestuia CTAS a constatat, că declarația privind calcularea şi utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii (Forma 4BASS) nu a fost înscrisă în sistemul de evidenţă al CNAS. Astfel, CTAS sect. Râşcani mun. Chișinău a verificat arhiva declarațiilor (Forma 4BASS) pe suport de hârtie pentru perioada indicată şi s-a constatat că SRL „Biox-Comerţ" a prezentat declarația pentru perioada menționată şi a efectuat înscrierea acesteia la data de 16.02.2022. Ca urmare a înscrierii datelor din declarația Forma 4BASS pentru trimestrul III al anului 2008 la data de 16.02.2022 în SI „Protecția Socială", obligaţiile „BIOX-COMERŢ" SRL faţă de bugetul asigurărilor sociale de stat s-au majorat cu 74 047,14 lei. Prin înștiințarea nr. ***** CTAS sect. Râşcani mun. Chișinău a informat „BIOX-COMERŢ" SRL despre înscrierea datelor din declarația Forma 4BASS prenotată în sistemul de evidență al CNAS. La situația curentă restanțele „BIOX-COMERŢ" SRL faţă de bugetul asigurărilor sociale de stat obligatorii constituie 111725,8 lei, din care 102430,23 lei constituie contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii şi 9315,57 lei - majorările de întârziere".

Prin urmare, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și reliefate supra, raportate la prevederile legale aplicabile speței, Colegiul conchide că, prima instanță corect a stabilit că, pretenția cu referire la ilegalitatea înștiințării nr. *****, răspunsului nr. ***** emise de CTAS sect. Râşcani, cât şi a răspunsului nr. ***** emis de CNAS, este una neîntemeiată și nefondată, or, acestea nu produc efecte juridice în sensul dispunerii executării silite a obligațiilor fiscale datorate de către reclamant bugetului asigurărilor sociale de stat.

În același context, instanța de apel învederează că, în virtutea art. 30 al Legii nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale, (1) În cazul neplății, în termenele stabilite la art. 26, a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, Serviciului Fiscal de Stat procedează la aplicarea măsurilor de executare silită, conform legislației fiscale. (2) În sensul stingerii obligațiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, noțiunile utilizate în legislația fiscală semnifică: a) obligație fiscală - contribuțiile de asigurare socială de stat, alte sume impuse spre plată contribuabililor în bugetul asigurărilor sociale de stat, precum şi sumele majorărilor de întârziere (penalităților) şi amenzilor aplicate pentru încălcarea legislației care stabilește aceste obligații; b) contribuabil - persoana care, conform legislației, este obligată să calculeze şi/sau să achite şi să achite sumele respective la bugetul asigurărilor sociale de stat; c) restanță - suma pe care contribuabilul era obligat să o plătească la bugetul asigurărilor sociale de stat, majorările de întârziere (penalitățile) şi/sau amenzile pe care nu le-a plătit în termen. (3) Alte noțiuni cuprinse în legislația fiscală, utilizate în scopul stingerii obligației fiscale, ajustate, după caz, la prevederile alin.(2), au același sens şi în scopul stingerii obligațiilor faţă de bugetul asigurărilor sociale de stat. (4) Amânarea şi eșalonarea stingerii obligației fiscale faţă de bugetul asigurărilor sociale de stat se efectuează în condițiile şi în modul stabilite de prezenta lege. (5) Contestarea deciziei Serviciul Fiscal de Stat sau acţiunii funcționarului fiscal privind

stingerea obligației față de bugetul asigurărilor sociale de stat se face în modul şi în termenele stabilite de legislația fiscală.

Corespunzător, din sensul normei de drept citate, se desprinde că, competența în domeniul aplicării măsurilor de executare silită, în cazul neplății în termenele stabilite a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, aparține Serviciului Fiscal de Stat.

În această ordine de idei, Completul judiciar relevă că, fiind informată despre starea de fapt privind obligațiunile fiscale datorate, reclamanta/apelantă nu a întreprins careva acțiuni și nu a solicitat CNAS sau Serviciului Fiscal de Stat inițierea unei proceduri administrative conform art. 69 Cod Administrativ, în vederea emiterii unui act administrativ favorabil privind anularea prin prescripție a obligațiunilor fiscale, datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, majorărilor şi penalităților.

Subsecvent, Colegiul consideră necesar de a reitera concluzia primei instanțe în ceea ce privește netemeinicia alegațiilor privind prescrierea obligațiunilor fiscale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, or, sistemul public de asigurări sociale se organizează şi funcționează având la bază principiul egalității, solidarității sociale, inter şi intrageneraţii, principiul obligativității, contributivităţii şi repartiției, respectiv, în acest context sumele ce constituie contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii nu se recalculează şi nu se restituie.

Totodată, Colegiul notează că, prevederile Codului fiscal, la care se face referire în cererea de chemare în judecată, privind termenul de prescripție a obligației fiscale, nu se atribuie la contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii reieșind, din prevederile art. 30 al Legii nr. 489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Astfel, instanța de fond corect a remarcat caracterul imprescriptibil al contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, ce reiese din termenul de stabilire a prestațiilor de asigurări sociale, în special a pensiilor, care durează peste 30 de ani de la data calculării, declarării şi achitării contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, precum şi de unul din principiile de bază a sistemului public de asigurări sociale stabilit în art. 3 din Legea nr. 489/1999, cel al imprescriptibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu se prescrie.

În lumina celor reliefate supra, Colegiul apreciază ca fiind justă și întemeiată soluția primei instanțe emise pe marginea prezentei cauze de respingere a acțiunii, în cadrul cercetării judecătorești ne fiind stabilite careva condiții de anulare a înștiințării Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani, mun. Chișinău nr.***** și a răspunsului nr.*****, precum și a răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.*****.

În acest context, Colegiul reține că, în conținutul actului judecătoresc supus apelului, instanța de fond a argumentat cursul logic al soluției, reflectând în hotărâre motivele concluziilor sale.

Prin prisma acestor raționamente, Completul judiciar concluzionează că, la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor apelantei fiind demonstrată, iar argumentele invocate de către ultima, poartă caracter pur formal.

Astfel, având în vedere că, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de apelantă, sânt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul și a menține hotărârea primei instanțe, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de avocatul Dorin Melinteanu în interesele SRL ”BIOX-COMERȚ”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 iunie 2023, în cauza civilă la acțiunea înaintată de SRL ”BIOX-COMERȚ” împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea înștiințării și a răspunsurilor.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Andrei Cașcaval**

Judecător **Angela Braga**